

Torstai 9. lokakuuta 2008

76. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joiden tarkoituksena on lievittää pimeää työtä tekeväin maahanmuuttajaväestön erityisen turvatonta asemaa;
77. katsoo, että laittomasti maassa oleskelevien laitton työhönnotto on monimutkainen ongelma, jota ei kuitenkaan voida ratkaista pelkillä työnantajiin kohdistuvilla rangaistuksilla, vaan joka vaatii laajoja alakohdittaisia toimenpiteitä; katsoo erityisesti, että on varmistettava siirtotyöläisille annettavaa tukea koskevien ILO:n suuntaviivojen noudattaminen pyrittäessä varmistamaan heidän oikeuksiensa kunnioittaminen;
78. on sitä mieltä, että pimeän työn torjunta edellyttää kokonaisvaltaista tarkastelutapaa, jossa on otettava huomioon, että työnantajien hyväksikäytöstä kärsivien niin laillisten kuin laittomien siirtotyöläisten oikeuksien suojeleminen ja edistäminen on välttämätöntä;
79. on sitä mieltä, että laittomien maahanmuuttajien tekemää pimeää työtä ei voida torjua tehokkaasti, ellei unionin tarvitseman työvoiman saantia kolmansista maista edistetä ammattitaidon kaikilla tasoilla laillista maahanmuuttoa tukevin keinoin;
80. katsoo, että lisääntyvän harmaan talouden ja erityisesti laittomasti maassa oleskelevien siirtotyöläisten riistämisen torjunnassa on tukeuduttava kotimaahan palauttamisen lisäksi myös ennalta ehkäiseviin välineisiin ja menetelmiin, joilla ehkäistään siirtotyöläisten riistäminen ja edistetään laittomasti maassa oleskelevien henkilöiden perusihmisoikeuksien tunnustamista ja kunnioittamista;
81. kehottaa jäsenvaltioita pikaisesti allekirjoittamaan ja ratifioimaan Euroopan neuvoston yleissopimuksen ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta;
82. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan tai tiukentamaan lainsäädännöllisiä toimia, jotka rohkaisevat hyväksikäytön uhreiksi joutuneita maahanmuuttajia kertomaan tilanteestaan, sillä tämä auttaisi torjumaan tehokkaammin pimeää työtä;
83. kannattaa yhdistettyjä rahoitus-, vero- ja työsuojelutarkastusmenettelyjä pimeän työn torjumiseksi;
84. kehottaa komissiota harmaan talouden torjunnan yhteydessä edistämään hallinnollista yhteistyötä ja hyvien käytäntöjen vaihtamista yhteisön tasolla;
85. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Yhteiskunnallisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjuminen EU:ssa

P6_TA(2008)0467

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon sosiaalisen suojelun nykyaikaistamisesta yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja taloudellisen koheesion lisäämiseksi: työmarkkinoilta kauimmas etäänntyneiden ihmisten aktiivisen osallisuuden edistäminen (KOM(2007)0620),
- ottaa huomioon komission tiedonannon kuulemisesta, joka koskee EU:n tason toimia työmarkkinoilta pahiten syrjäytyneiden aktiivisen yhteiskuntaan sijoittumisen edistämiseksi (KOM(2006)0044) ja komission yksiköiden yhteenvetokertomuksen kuulemisen tuloksista,

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon yhteisistä perusteista sosiaalisen suojelun järjestelmien riittävien voimavarojen ja sosiaalisen avun osalta 24. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen 92/441/ETY ⁽¹⁾ ja sosiaaliturvaa koskevien tavoitteiden ja politiikkojen lähentämisestä 27. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen 92/442/ETY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission lausunnon samapalkkaisuudesta (KOM(1993)0388),
- ottaa huomioon kansalliset Lissabonin uudistamisohjelmat, kansalliset kertomukset sosiaalisen suojelun ja yhteiskunnallisen osallisuuden strategioista vuosille 2006–2008 ja vuoden 2007 päivitykset sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat ne esittäneet,
- ottaa huomioon sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan yhteisen raportin 2008 (KOM(2008)0042) ja yhteisen työllisyysraportin 2007–2008 sellaisina kuin neuvosto on ne hyväksynyt 13. ja 14. maaliskuuta 2008,
- ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean työryhmän tammikuussa 2008 laatiman raportin lasten köyhyydestä ja hyvinvoinnista EU:ssa,
- ottaa huomioon vuoden 1966 YK:n kansainvälisen yleissopimuksen taloudellisista, sosiaalisista ja kulttuurisista oikeuksista;
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 3, 16, 18, 23, 25, 26 ja 29 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselmat A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 ja A/RES/50/107,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston asiakirjat E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 ja E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- ottaa huomioon YK:n kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, joka hyväksyttiin vuonna 1979,
- ottaa huomioon YK:n vuosituuhannen tavoitteet vuodelta 2000, etenkin köyhyyden ja nälän poistamisen (ensimmäinen tavoite), peruskoulutuksen ulottamisen kaikille (toinen tavoite) ja yhtäläiset mahdollisuudet naisille ja miehille (kolmas tavoite) sekä ympäristönsuojelun (seitsemäs tavoite),
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista vuodelta 1989 ja siihen liitetyn valinnaisen pöytäkirjan, joka koskee lasten myyntiä, lapsiprostituutiota ja lapsipornografiaa,
- ottaa huomioon siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelemista koskevan YK:n kansainvälisen yleissopimuksen vuodelta 1990,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien ikääntymistä koskevan kansainvälisen toimintasuunnitelman vuodelta 2002,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen vuodelta 2006 ja sen valinnaisen pöytäkirjan,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimukset nro 26 ja 131 minimipalkkojen määrittämisestä,
- ottaa huomioon YK:n ja ILO:n ihmisarvoista työtä koskevat ohjelmat,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Ihmisarvoista työtä kaikille – Yhteisön osallistuminen ihmisarvoisen työn toimintaohjelman maailmanlaajuiseen täytäntöönpanoon” (KOM(2006)0249) ja 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 245, 26.8.1992, s. 46.

⁽²⁾ EYVL L 245, 26.8.1992, s. 49.

⁽³⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon 18–20. tammikuuta 2007 Berliinissä pidetyn työ- ja sosiaaliministerien epävirallisen kokouksen, joka käsitteli ”hyvää työtä”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34, 35 ja 36 artiklan, joissa määritellään erityisesti oikeus toimeentuloturvaan ja asumistukeen, terveyden korkeatasoiseen suojeluun ja mahdollisuuteen käyttää yleistä taloudellista etua koskevia palveluja,
- ottaa huomioon työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan vuodelta 1989 ja Eurooppa-neuvoston uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan vuodelta 1996,
- ottaa huomioon Euroopan työmarkkinaosapuolten antamat suositukset raportissa ”Euroopan työmarkkinoiden tärkeimmät haasteet: Euroopan työmarkkinaosapuolten yhteinen analyysi”, 18. lokakuuta 2007,
- ottaa huomioon rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY ⁽¹⁾ ja 28. huhtikuuta 2005 antamansa päätöslauselman romanien tilanteesta Euroopan unionissa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2003 antamansa päätöslauselman avoimen koordinoitimenetelmän soveltamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sosiaalisen todellisuuden kartoittaminen — Väliraportti kevään 2007 Eurooppa-neuvostolle” (KOM(2007)0063) ja 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman sosiaalisen todellisuuden kartoittamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia” (KOM(2006)0367) ja siitä 16. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾, etenkin 94–117 kohdan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Uudistettu sitoumus sosiaaliseen Eurooppaan: sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän vahvistaminen” (KOM(2008)0418),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodesta (2010) (KOM(2007)0797) ja sitä koskevan parlamentin kannan, joka hyväksyttiin 17. kesäkuuta 2008 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2008 esittämänsä kannanoton kodittomuuden poistamiseen ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin vuonna 2006 laatiman lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan historiallisen tutkimuksen tulokset ja suositukset, joiden mukaan taloudellinen epätasa-arvo ja yhteiskunnallinen syrjäytyminen kuuluvat lasten pahoinpitelyyn vaikuttaviin riskitekijöihin,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 9. heinäkuuta 2008 antaman lausunnon ”Euroopan uusi sosiaalinen toimintaohjelma”,
- ottaa huomioon alueiden komitean 18. kesäkuuta 2008 antaman lausunnon ”Aktiivinen osallisuus”,

⁽¹⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2006, s. 129.

⁽³⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EUVL C 68 E, 18.3.2004, s. 604.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0163.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Tavoitteena energiankuluttajien oikeuksia koskeva eurooppalainen peruskirja” (KOM(2007)0386),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 136–145 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A6-0364/2008),
- A. ottaa huomioon, että 7.–9. joulukuuta 2000 Nizzassa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa asetettiin tavoitteeksi ratkaiseva ja merkittävä köyhyyden ja syrjäytymisen vähentäminen vuoteen 2010 mennessä; katsoo, että toimintaa tulisi parantaa tavoitteen saavuttamiseksi,
- B. ottaa huomioon, että 23. ja 24. maaliskuuta 2000 Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto sopi poistavansa lapsiköyhyyden Euroopasta vuoteen 2010 mennessä,
- C. ottaa huomioon, että 7.–9. joulukuuta 2000 Nizzassa kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti jäsenvaltioita varmistamaan sosiaalisen suojelun järjestelmien antamista resurssien vähimmäistakeista vuonna 1992 annetun suosituksen seurannan,
- D. ottaa huomioon, että neuvoston suosituksessa 92/441/ETY tunnustetaan ”ihmisen perusoikeus riittäviin resursseihin ja sosiaalitukeen, jotta ihmisarvoinen elämä olisi mahdollista”,
- E. ottaa huomioon, että työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevassa yhteisön peruskirjassa vuodelta 1989 tunnustetaan työntekijöiden oikeus ”oikeudenmukaiseen palkkaan”; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti ja komissio käsitelivät vuonna 1993 tarvetta minimipalkkapolitiikan koordinointiin, jotta toteutettaisiin tämä työntekijöiden oikeus riittävän suuruiseen palkkaan turvaamaan ihmisarvoinen elintaso,
- F. ottaa huomioon, että kun vuonna 2001 EU sitoutui köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen torjuntaan, unionissa oli 55 miljoonaa köyhyysriskirajalla elävää työssäkäyvää (15 prosenttia 15 jäsenvaltion väestöstä); ottaa huomioon, että vuonna 2005 tämä luku oli noussut 78 miljoonaan (16 prosenttia 25 jäsenvaltion väestöstä),
- G. katsoo, että sukupuolten välinen pysyvä palkkaero saattaa naiset heikompaan asemaan köyhyydestä vapautumisen suhteen,
- H. ottaa huomioon, että kaikkien sosiaalisten tulonsiirtojen puuttuessa köyhyysriski kasvaisi unionissa etenkin naisilla 16 prosentista 40 prosenttiin tai 25 prosenttiin eläkkeitä lukuun ottamatta,
- I. ottaa huomioon, että naisten lyhyemmällä, hitaammin etenevillä ja heikommin palkatuilla työurilla on vaikutusta heidän köyhyysriskiinsä etenkin yli 65-vuotiaiden ryhmässä (21 prosenttia eli 5 prosenttiyksikköä enemmän kuin miehillä),
- J. ottaa huomioon, että Euroopan unionin väestöstä melkein yksi kolmasosa on lapsia ja nuoria ja että 19 miljoonaa lasta elää köyhyysriskirajalla ja heistä monet ovat erossa perheistään perheiden köyhyyden vuoksi; ottaa huomioon köyhyyden ja erilaisissa sosiaalisissa olosuhteissa tapahtuvan lasten kasvatuksen ja lasten hyvinvoinnin välisen monitahoisen suhteen, mukaan lukien lasten suojeleminen kaikenlaiselta hyväksikäytöltä,
- K. ottaa huomioon, että erityisesti äärimmäinen köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen rikkovat kaikkia ihmisoikeuksia,
- L. ottaa huomioon, että huomattava määrä Euroopan unionin väestöstä on yhä sosiaalisesti syrjäytyntä, sillä joka viidennellä on ala-arvoiset asumisolosuhteet ja joka päivä noin 1,8 miljoonaa henkilöä etsii majoitusta erityisistä kodittomille suunnatuista yömajoista, 10 prosenttia asuu kotitalouksissa, joista kukaan ei käy työssä, pitkäaikainen työttömyys on lähes 4 prosenttia, 31 miljoonalle työntekijälle eli 15 prosentille maksetaan erittäin alhaista palkkaa, 8 prosenttia työntekijöistä eli 17 miljoonaa kärsii tulotasoon liittyvästä köyhyydestä työllisyydestään huolimatta, yli 15 prosenttia jättää koulun kesken ja ”digitaalinen kuilu” on yhä tosiasia (44 prosentilla EU:n väestöstä ei ole minkäänlaisia internet- tai tietokonetaitoja),

Torstai 9. lokakuuta 2008

- M. ottaa huomioon, että työttömyys ja eriarvoisuus vaikuttavat suhteettomasti naisiin; ottaa huomioon, että naisten keskimääräiset tulot ovat vain 55 prosenttia miesten keskimääräisistä tuloista; ottaa huomioon, että vanhempiin ihmisiin kohdistuva köyhyys vaikuttaa suurelta osin ja suhteettomasti naisiin; ottaa huomioon, että naisten kyvyttömyys saada korkealaatuisia palveluja lisää naisia koskevan köyhyyden riskiä tavalla, jota ei voida hyväksyä,
- N. ottaa huomioon, että alueellisilla ja paikallisilla viranomaisilla on jo huomattava vastuu yleisten julkisten palveluiden ja etujen tarjoamisessa ja että niihin kohdistuu kuitenkin samanaikaisesti julkisten talousarvioiden rajoittavia paineita,
- O. ottaa huomioon, että investoiminen lapsiin ja nuoriin auttaa kasvattamaan kaikkien taloudellista hyvinvointia ja katkaisemaan köyhyyden kierteen ja että on olennaisen tärkeää ehkäistä ongelmia tai puuttua niihin heti niiden tunnistamisen yhteydessä, jotta lasten elämän mahdollisuudet voidaan säilyttää,
- P. ottaa huomioon, että köyhyys ja työttömyys liittyvät heikkoon terveyteen ja terveyspalveluiden huonoon saatavuuteen muun muassa huonon ruokavalion, heikommassa asemassa olevien alueiden huonojen elinolosuhteiden, puutteellisten asumisolosuhteiden ja stressin kautta,
- Q. ottaa huomioon, että eriarvoisuuden vaikutukset, köyhyys, sosiaalinen syrjäytyminen ja mahdollisuuksien puute liittyvät toisiinsa, mikä edellyttää jäsenvaltioiden tasolla yhtenäistä strategiaa, jossa ei keskitytä ainoastaan tuloihin ja vaurauteen vaan myös työn, koulutuksen ja terveyspalveluiden saatavuuteen, tietoyhteiskuntaan, kulttuuriin, kuljetusjärjestelmään ja tulevien sukupolvien mahdollisuuksiin,
- R. ottaa huomioon, että vuosien 2000 ja 2005 välisenä aikana tuloerot kasvoivat unionissa huomattavasti (S20/S80-suhde) 4,5:stä 4,9:ään Euroopan unionin tulo- ja elinolotilastojen mukaan niin, että Euroopan unionin väestön rikkaimman 20 prosentin tulot olivat vuonna 2005 melkein viisi kertaa suuremmat kuin jäljelle jäävän 80 prosentin väestöosuuden tulot,
- S. ottaa huomioon, että vankeusrangaistus ilman asianmukaista kuntoutusta ja koulutusta johtaa usein vain lisääntyneeseen sosiaaliseen syrjäytymiseen ja työttömyyteen,
- T. ottaa huomioon, että vammaisten henkilöiden osuus unionin kokonaistyövoimasta on 16 prosenttia (Eurostat 2002); toteaa, että vammaisten henkilöiden työttömyys on koko unionissa edelleen kestämättömän korkealla tasolla, mikä koskee myös mielenterveysongelmaisia, osaa ikääntyneistä ja etnisiä vähemmistöjä; ottaa huomioon, että 500 000 vammaista asuu yhä suurissa suljetuissa asuntoloissa,

Kokonaisvaltaisempi suhtautuminen aktiiviseen yhteiskunnalliseen osallisuuteen

1. pitää myönteisenä komission suhtautumista aktiiviseen yhteiskunnalliseen osallisuuteen; katsoo, että aktiivisen yhteiskunnallisen osallisuuden kokonaisvaltaisena tavoitteena on oltava perusoikeuksien toteuttaminen, jotta ihmiset voivat elää ihmisarvoista elämää ja osallistua yhteiskuntaelämään ja työmarkkinoille;
2. katsoo, että aktiivisen yhteiskunnallisen osallisuuden politiikalla on vaikutettava ratkaisevasti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen poistamiseen, sekä työssäkäyvien ("köyhien työntekijöiden") että työttömien osalta; yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan kokonaisvaltaisen suhtautumisen aktiiviseen yhteiskunnalliseen osallisuuteen olisi perustuttava seuraaviin yhteisiin periaatteisiin:
 - a) riittävä toimeentulotuki yhteiskunnallisen syrjäytymisen estämiseksi: jäsenvaltioiden on toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti määriteltävä vähimmäistoimeentulo-ohjelmiin liittyvät etuudet ja sosiaalituki, joiden pitäisi olla helposti saatavilla, ja annettava riittävät varat työkyvyttömiä ihmisiä köyhyydestä irrottamiseksi ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen estämiseksi ja tuettava tätä aktiivisen osallistamisen strategisella suunnitelmalla; toteaa, että aktiiviseen osallistamispolitiikkaan sisältyy sosiaaliturvajärjestelmien entistä parempi tasapuolisuus ja siinä tarjotaan erityisiä lisätoimenpiteitä (esim. kuntoutus, koulutus, neuvonta, lastenhoito, asuminen, kielenopetus siirtolaisille ja tukipalvelut), joiden avulla ihmiset voivat viettää arvokasta elämää;

Torstai 9. lokakuuta 2008

- b) yhteys osallisuutta edistäviin työmarkkinoihin: aktiivisen osallisuuden politiikalla pitäisi pyrkiä edistämään vakaita ja korkeaa osaamista vaativia töitä, parantamaan työpaikkojen houkuttelevuutta, luomaan korkealaatuisia työpaikkoja ja edistämään työterveyttä ja -turvallisuutta, lisäämään tuottavuutta ja tukemaan aktiivisesti kaikkein huonoimmassa asemassa olevia, antamaan erityistä tukea ja palveluita työllistyvyyden parantamiseksi ja auttamaan ihmisiä pysymään työmarkkinoilla, kehittämään yrittäjyyttä ja antamaan tukea työnohjausta, korkeatasoista opetusta, ammatillista koulutusta, jatkokoulutusta ja mahdollisuuksia elinikäiseen oppimiseen sekä henkilökohtaista neuvontaa, erityisapua ja työllisyyden tukea silloin, kun se on ehdottoman tärkeää haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, kuten vammaisille työntekijöille;
- c) yhteys laadukkaiden palveluiden entistä parempaan saatavuuteen: peruspalveluiden (sosiaalipalveluiden ja yleistä (taloudellista) etua koskevien palveluiden) saatavuutta, kohtuuhintaisuutta, avoimuutta, yleisyyttä ja laatua on parannettava yhteiskunnallisen ja alueellisen koheesion varmistamiseksi, perusoikeuksien takaamiseksi ja ihmisarvoisen elämän turvaamiseksi erityisesti heikossa asemassa oleville ja huono-osaisille yhteiskuntaryhmille, kuten vammaisille, ikääntyneille, yhden vanhemman perheille ja suurille perheille, ja palvelut on suunniteltava siten, että niissä otetaan huomioon erilaisten ryhmien tarpeet; julkisten ja yhteiskunnallisten palveluiden yksityistämistä on vältettävä, jotta niiden kohtuuhintaisuus, laatu ja saatavuus voidaan turvata kaikille kansalaisille;
- d) sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen, syrjimättömyys ja aktiivinen osallistuminen: aktiivisen osallisuuden politiikalla on varmistettava miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen ja kaikenlaisen syrjinnän poistaminen kaikissa edellä mainituissa aktiiviseen yhteiskunnalliseen osallistumiseen liittyvissä yhteyksissä; aktiivinen osallistuminen: hyviä hallintotapoja sekä kaikkien alan toimijoiden osallistumista ja integraatiota olisi edistettävä ottamalla välittömästi mukaan kaikki köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen ja eriarvoisuuden koettelemat ihmiset sekä kansallisella tasolla että unionin tasolla ottaen erityisesti huomioon äärimmäisessä köyhyydessä elävät ihmiset, ja strategioiden kehittämiseen, hallintoon, toteuttamiseen ja arviointiin on samoin otettava mukaan työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt sekä tiedotusvälineet;
3. katsoo, että neuvoston suositusta 92/441/ETY on laajennettava ja päivitettävä unionin sosiaalisen todellisuuden kartoittamisen tulosten ja aktiivisen osallisuuden politiikan kokonaisvaltaisen lähestymistavan perusteella ja että kyseisessä suosituksessa pitää ottaa asianmukaisesti huomioon väestörakenteiden muutokseen ja tietoon pohjautuvaan talouteen ja palvelutalouteen liittyvät uudet sosiaaliset riskit;
4. hyväksyy komission näkemyksen siitä, että aktiivisen osallisuuden kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa pitäisi myös kiinnittää erityistä huomiota lasten köyhyyden poistamiseen, terveydenhoitopalveluiden saatavuuteen ja terveydelliseen tilanteeseen liittyvän eriarvoisuuden poistamiseen, julkisiin ja yksityisiin eläkkeisiin liittyvän köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytyneisyyden ratkaisemiseen ja asianmukaisen ja korkealaatuisen pitkäaikaisen hoidon tarjoamiseen;

Riittävät tulot varmistamaan kaikille ihmisarvoisen elämä

5. toteaa, että useimmissa 27 jäsenvaltion EU:n jäsenvaltioissa on vähimmäistoimeentulo-ohjelmat, mutta monissa ei; kehottaa jäsenvaltioita antamaan taatun vähimmäistoimeentulon yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi ja kehottaa niitä vaihtamaan parhaita käytäntöjään; tunnustaa, että sosiaalivakuutusjärjestelmien tapauksessa jäsenvaltioilla on velvollisuus varmistaa, että kansalaiset ovat tietoisia heille myönnettävistä etuuksista ja että he pystyvät hakemaan niitä;
6. pahoittelee erityisesti sitä, että tietyt jäsenvaltiot eivät näytä ottavan huomioon neuvoston suositusta 92/441/ETY, jossa tunnustetaan "ihmisen perusoikeus riittäviin resursseihin ja sosiaaliturkaan, jotta ihmisarvoisen elämä olisi mahdollista";
7. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että sosiaaliturvan taso useimmissa jäsenvaltioissa on jo nyt köyhyysriskirajan alapuolella; korostaa, että toimeentulotukijärjestelmien tärkeimpänä tavoitteena on oltava köyhyydestä irrottautuminen ja auttaminen ihmisarvoiseen elämään; kehottaa komissiota selvittämään, olisiko kaikille myönnettävä ehdoton perustulo tehokas väline köyhyyden torjumiseksi;
8. pyytää komissiota laatimaan yksityiskohtaisen kertomuksen siitä, mahdollistavatko jäsenvaltioiden tulotukea koskevat säännökset (mukaan lukien vähimmäistoimeentulo-ohjelmat ja niihin liittyvät tuet, työttömyysetuudet, työkyvyttömyysetuudet ja perhe-etuudet, valtiolliset eläkejärjestelmät ja lisäeläkejärjestelmät, varhaiseläke-etuudet) unionin köyhyysriskin kynnyksen ylittävät tulot, jotka vastaavat 60 prosenttia kansallisesta keskiarvotulosta;

Torstai 9. lokakuuta 2008

9. ehdottaa, että komission olisi harkittava yhteisten menetelmien luomista vähimmäistoimeentulon ja elinkustannusten laskemiseksi (tavaroiden ja palveluiden kokonaisuus), jotta köyhyysrajaa koskevia laskelmia voidaan vertailla keskenään ja jotta kriteerit tarvittavalle yhteiskunnan väliintulolle voidaan määritellä;
10. korostaa, että naisilla on suurempi riski ajautua äärimmäiseen köyhyyteen kuin miehillä; korostaa, että pysyvä köyhyyden naisistumisen suuntaus tämän päivän eurooppalaisissa yhteiskunnissa osoittaa, että sosiaaliturvajärjestelmien nykyistä kehystä sekä monia unionin sosiaali-, talous- ja työllisyyspolitiikoista ei ole suunniteltu vastaamaan naisten tarpeisiin ja eroihin naisten työssä; korostaa, että Euroopassa naisten köyhyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen on vastattava erityisillä, moniosaisilla ja sukupuolten väliset erot huomioon ottavilla politiikoilla;
11. toteaa, että riittävät minimitulojärjestelmät ovat perusuonteinen edellytys sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja kaikkien yhtäläisiin mahdollisuuksiin perustuvalla Euroopan unionille; vaatii jäsenvaltioita varmistamaan riittävät minimitulot työttömyyden ja työsuhteiden välisenä aikana niin, että erityistä huomiota kiinnitetään naisryhmiin, joilla on vastuullaan muitakin tehtäviä;
12. kehottaa neuvostoa sopimaan EU:n minimipalkkajärjestelmätavoitteesta ja maksuihin perustuvasta korvaavien tulojen järjestelmästä, josta annetaan toimeentulotukea, joka on suuruudeltaan vähintään 60 prosenttia keskivertotuloista, ja sopimaan myös aikataulusta, jonka puitteissa kaikkien jäsenvaltioiden on saavutettava tämä tavoite;
13. katsoo, että köyhyteen ajautumisen riski on naisilla suurempi kuin miehillä, etenkin vanhuksilla, koska sosiaaliturvajärjestelmät perustuvat usein jatkuvan ansiotyön periaatteeseen; vaatii yksilöityä oikeutta riittäviin minimituloihin, jotka eivät riipu työhön liittyvistä sosiaalivakuutusmaksuista;
14. katsoo, että jo työssä käyvien köyhyys merkitsee, että työolosuhteet eivät ole kohtuullisia, ja pyytää toimia, joilla voidaan parantaa kyseistä tilannetta siten, että palkkoilla ja erityisesti minimipalkkoilla – olivat ne sitten sääntömääräisiä tai yhteisesti sovittuja – voidaan estää tuloihin liittyvä köyhyys ja turvata kohtuullinen elintaso;
15. kehottaa neuvostoa sopimaan EU:n minimipalkkatavoitteesta (sääntömääräisistä, valtakunnallisissa, alueellisissa tai alakohtaisissa työehtosopimuksissa sovitusta), jolla tarjotaan palkka, joka on vähintään 60 prosenttia vastaavasta (valtakunnallisesta, alueellisesta jne.) keskivertopalkasta ja lisäksi aikataulusta, jonka puitteissa kaikkien jäsenvaltioiden on saavutettava tämä tavoite;
16. katsoo, että minimipalkkajärjestelmiä olisi täydennettävä yhteiskunnallista osallisuutta edistävin tukitoimenpitein, jotka koskevat mm. asumista, opetusta, koulutusta, uudelleen koulutusta ja elinikäistä oppimista, ja sekä järkevällä taloudenhoidolla ja toimeentulotukijärjestelmillä, joilla katetaan yksittäisten henkilöiden ja kotitalouksien kustannukset siten, että vastataan sekä yksittäisten henkilöiden että perheiden elämiseen liittyviin tarpeisiin ja elinikäiseen oppimiseen liittyviin tarpeisiin kiinnittäen erityistä huomiota yksin asuviin, yksinhuoltajaperheisiin ja suurperheisiin;
17. pyytää jäsenvaltioita tutkimaan niiden usein monimutkaiset ja sotkeutuneet toimeentulojärjestelmien verkostot riippumatta järjestelmien erityisluonteesta (mukaan lukien vähimmäistoimeentulo-ohjelmat ja niihin liittyvät tuet, korvaavien tulojen järjestelmät jne.) järjestelmien saatavuuden, toimivuuden ja tehokkuuden parantamiseksi;
18. katsoo, että jäsenvaltioiden pitäisi tarjota heikossa asemassa oleville ryhmille (kuten esimerkiksi vammaisille tai kroonisia sairauksia sairastaville, yksinhuoltajille tai monilapsisille kotitalouksille) kohdennettuja lisäetuuksia, jotka kattavat ylimääräiset kustannukset esimerkiksi henkilökohtaisen tuen, erityispalvelujen, sairaanhoidon ja sosiaalihuollon yhteydessä, ja kehottaa määrittämään esimerkiksi kohtuulliset hinnat muita huonommassa olevien sosiaalisten ryhmien lääkkeille; korostaa tarvetta taata työkyvyttömyys- ja vanhuuseläkkeen kohtuullinen taso;
19. tunnustaa itsenäisten ammatinharjoittajien epätasaisen tulonjaon ja sen, että neljännes itsenäisistä ammatinharjoittajista elää köyhyysrajan alapuolella, minkä vuoksi yrittäjille on tarjottava vakiintuneempaa apua köyhyysloukun välttämiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

Lasten köyhyyden torjuminen: analyyseistä kohti tavoitteellista politiikkaa ja sen toteuttamista

20. korostaa YK:n lapsen oikeuksia koskevaan yleissopimukseen perustuvan lapsen oikeuksiin liittyvän aineellisen turvallisuuden ja lasten hyvinvoinnin kokonaisvaltaisen käsittelemisen tärkeyttä siten, että perheet ja erityisesti suurperheet voivat hyötyä riittävästä tulotasosta, jonka avulla he voivat tarjota lapsilleen asianmukaisen asumuksen ja riittävän ruokavalion sekä korkealaatuisen terveydenhuollon, sosiaalipalvelujen ja opetuksen riittävän saatavuuden ottaen huomioon lasten tasapainoisen fyysisen ja henkisen kehityksen; tunnustaa kuitenkin, että lasten perustarpeiden pitää olla ensisijaisia jäsenvaltioiden rahoitukseen liittyviin näkökohtiin nähden;

21. vaatii EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita ja kansalaisjärjestöjä varmistamaan, että lasten osallisuus järjestetään aina turvallisen ja merkityksellisen osallisuuden peruseriaatteiden mukaisesti;

22. kiinnittää huomiota kokonaisvaltaisten toimintatapojen seuraaviin osiin:

- a) tunnustetaan, että lapset ja nuoret ovat kansalaisia ja heillä on omat oikeutensa yksilöinä ja perheenjäseninä;
- b) taataan, että lapset saavat kasvaessaan tuekseen resurssit ja kaikenlaisen avun heidän emotionaalisten, sosiaalisten, fyysisten, kasvatuksellisten ja kognitiivisten tarpeittensa tyydyttämiseksi, ja annetaan erityisesti keskeistä tukea äärimmäisessä köyhyydessä eläville perheille ja vanhemmille, jotta he saisivat tarvittavat varat velvolluuksiensa täyttämiseksi, millä estetään hankalassa aineellisessa tilanteessa eläviä vanhempia hylkäämästä lapsiaan tai siirtämästä heitä laitoshoitoon;
- c) varmistetaan palveluiden saatavuus ja välttämättömät mahdollisuudet, jotta kaikki lapset voivat lisätä nykyistä ja tulevaa hyvinvointiaan; kiinnitetään myös erityistä huomiota erityistukea tarvitseviin lapsiin (etniset vähemmistöt, maahanmuuttajat, katulapset ja vammaiset lapset) niin, että he voivat käyttää kaikkia mahdollisuuksiaan ja että voidaan estää haavoittuvuus, joka aiheutuu etenkin monen sukupolven köyhyydestä, ja taataan samalla, että lapset saavat koulutusta ja terveydenhuoltoa;
- d) sallitaan lasten yhteiskunnallinen osallistuminen, mukaan lukien heidän iälleen sopivat päätökset, jotka koskevat heidän elämäänsä, sekä yhteiskunta-, vapaa-ajan, liikunta- ja kulttuurielämään osallistuminen;
- e) annetaan rahallista tukea suurperheille väestön vähenemisen estämiseksi ja tuetaan yhtä tai useampia lapsia hoitavia yksinhuoltajia myös muilla toimenpiteillä, joilla pyritään helpottamaan heidän pääsyään tai paluutaan työmarkkinoille, pitäen mielessä sen, että kyseinen tilanne on koko ajan yleistymässä ja että kyseisessä tilanteessa vanhempaan kohdistuvat vaikeudet ovat huomattavasti suurempia kuin kahden huoltajan perheissä;
- f) tunnustaa perheiden roolin lasten hyvinvoinnissa ja kehityksessä;
- g) korostaa, että ottaen kussakin tapauksessa huomioon lapsen edut on tärkeää tukea katulasten, ihmiskaupan kohteiksi joutuneiden lasten ja yksin jääneiden alaikäisten saattamista takaisin yhteen vanhempiensa kanssa; korostaa, että perheenjäsenten yhdistämiseen tulisi liittää erityisiä toimenpiteitä lapsen sopeuttamiseksi uudelleen yhteiskuntaan tapauksissa, joissa sosioekonominen tilanne on johtanut lapsen laittomaan tulonhankintaan ja joka on haitallista lapsen fyysiselle ja moraalille kehitykselle, kuten prostituutio ja huumekauppa; vaatii yhteisiä koordinoituja toimia katulasten ja heidän perheidensä äärimmäisen syrjäytymisen ja köyhyyden perimmäisiin syihin puuttumiseksi, laadukkaiden palveluiden tuomiseksi paremmin heidän ulottuvilleen ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi; vaatii neuvostoa sopimaan EU:n laajuisesta sitoumuksesta, joka perustuu parlamentin 16. tammikuuta 2008 hyväksymään päätöslauselmaan "Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia", ja varmistamaan vuoteen 2015 mennessä, että yhdenkään lapsen ei tarvitse elää kadulla;
- h) kannustaa jäsenvaltioita tunnustamaan, että äärimmäisen köyhyyden, haavoittuvuuden, syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen noidankehä saattaa lapset, etenkin katulapset, erityiseen vaaraan ja että moniperusteisen puutteenalaisuuden korjaaminen vaatii eriytettyjä ja yksilöllisiä toimia; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään EU:n yhteiset ponnistukset lapsiin kohdistuvan ihmiskaupan ja prostituution, lasten huumeriippuvuuden, lapsiin kohdistuvan väkivallan ja nuorisoriikollisuuden poistamiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

23. kehottaa komissiota tarkastelemaan lasten köyhyyttä ja yhteiskunnallista syrjäytymistä laajemmin EU:n politiikassa, johon olisi otettava sellaiset aiheet kuin siirtolaisuus, vammaisuus, syrjintä, lasten suojeleminen kaikenlaiselta pahoinpitelyltä ja hyväksikäytöltä, lasten ja aikuisten huoltajat, miesten ja naisten tasa-arvo, perheiden tukipalvelut, aktiivinen yhteiskunnallinen osallisuus, pienten lasten hoito ja opetus, elinikäinen oppiminen sekä työelämän ja työn ulkopuolisen elämän yhteensovittaminen;
24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tehokkaasti yhteiskunnallisesti yhtä arvokkaan työn yhtäläisen palkan periaatetta ja kehottaa suorittamaan erityisen analyysin ja uudistamaan sosiaaliturvajärjestelmiä sekä laatimaan EU:n suuntaviivat sosiaaliturvajärjestelmien uudistamiseksi sukupuolten välisen tasa-arvon näkökulmasta, mukaan lukien sosiaaliturvaoikeuksien yksilöllistäminen, sosiaalisen suojelun ja sosiaaliturvapalveluiden mukauttaminen muuttuviin perherakenteisiin ja sen varmistaminen, että sosiaaliturvajärjestelmät toimivat parempana vastavoimana naisten epävarmalle tilanteelle ja vastaavat kaikkein haavoittuvimpien naisryhmien tarpeisiin;
25. pyytää komissiota parantamaan avoimen koordinoitimenetelmän vertailuanalyysiä ja seuranta, vahvistamaan yhteisiä indikaattoreita ja keräämään vertailukelpoista korkealaatuista tietoa ja pitkän aikavälin tilastoja lasten tilanteesta kattaen kaikki lasten köyhyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista koskevan lähestymistavan näkökohdat, lasten ja perheiden asuminen mukaan lukien, jotta lasten hyvinvointia voidaan seurata;
26. kannustaa Eurostatia luomaan yhteyden indikaattoreiden kanssa, joita kehitetään Euroopan unionin perusoikeusviraston tilauksesta seuraamaan EU:n toimien vaikutusta lasten oikeuksiin ja hyvinvointiin; huomauttaa, että komission, perusoikeusviraston ja jäsenvaltioiden on ponnistettava yhdessä voidakseen tehdä yhteistyötä asiaankuuluvien YK:n virastojen, kansainvälisten järjestöjen ja tutkimuskeskusten kanssa unionin lasten tilannetta koskevien vertailukelpoisten tilastotietojen keräämiseksi, kuten edellä mainitussa 16. tammikuuta 2008 annetussa parlamentin päätöslauselmassa esitetään; vaatii jäsenvaltioita ryhtymään kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin noudattaakseen sosiaalisen suojelun komitean Euroopan lapsiköyhyttä ja hyvinvointia koskevan 17. tammikuuta 2008 hyväksytyyn raporttiin suositusta, jossa korostetaan, että jäsenvaltioiden on tarkistettava kansallisella ja alueellisella tasolla käytettävissä olevat erilaiset haavoittuvassa tilanteessa olevia lapsia koskevat tietolähteet;
27. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ennaltaehkäiseviä järjestelmiä, joilla voidaan tunnistaa kriittisiä tilanteita, kuten esimerkiksi tilanteita, joissa vanhemmat voivat menettää kotinsa tai lapset poistetaan äkillisesti koulusta, tai havaita vanhempien omassa lapsuudessaan kokema hyväksikäyttö; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan aktiivista politiikkaa, jolla pyritään estämään lapsia lopettamasta koulunkäyntiä ennenaikaisesti luomalla riskiryhmille tukea tarjoavia mekanismeja;
28. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole tehneet niin, siirtämään paikallisille viranomaisilleen valtuudet laatia ja hoitaa järjestelmiä ongelmallisissa tilanteissa olevien lasten auttamiseksi, jotta voidaan varmistaa järjestelmien paras mahdollinen tehokkuus;
29. tukee komission näkemystä, jonka mukaan nykypäivän erilaisten perherakenteiden ja lasten oikeuksien tasapainoisella huomioimisella saadaan parhaat tulokset lasten köyhyyden poistamisessa;
30. pyytää komissiota edistämään asianmukaisesti rahoitettua ja tasapainoista politiikkaa, jolle on asetettu selvät tavoitteet ja jossa otetaan huomioon erityinen kansallinen tilanne ja pyritään puuttumaan ongelmiin varhaisessa vaiheessa;
31. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan keskinäistä oppimista sekä valvontaa, joka koskee lasten köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen poistamiseen tähtääviä onnistuneita ja epäonnistuneita toimia;
32. painottaa sellaisen integroidun ja kokonaisvaltaisen politiikan tärkeyttä, joka koskee muutakin kuin vain aktiivista osallisuutta ja joka kattaa kaikki lapsen ja perheen hyvinvoinnin osa-alueet ja jolla pyritään poistamaan lasten köyhyys ja yhteiskunnallinen syrjäytyminen unionista;
33. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan lasten osallistumiseen liittyviä parhaita käytäntöjä ja kannustamaan lasten osallistumista heidän tulevaisuuttaan koskevien päätösten tekemiseen, sillä lasten osallistumisen avulla voidaan hyödyntää lasten näkökulmaa parhaalla mahdollisella tavalla;

Torstai 9. lokakuuta 2008

34. pitää myönteisenä komission ja jäsenvaltioiden sitoutumista lapsen oikeuksista tehtyyn YK:n yleissopimukseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita määrittämään selvän yhteyden lapsen oikeuksia koskevan asialistan ja lapsiköyhyyttä ja lasten syrjäytymisen torjuntaa koskevan asialistan välillä, koska lasten köyhyys ja puute rikkovat perustavia ihmisoikeuksia; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon yleissopimuksen komitean suositukset sopimusvaltioiden täytäntöönpanoa koskevien kertomusten ja valtioista riippumattomien järjestöjen vaihtoehtoisten kertomusten osalta, kun jäsenvaltiot valmistelevat yhteiskunnallista osallisuutta koskevia strategioitaan;

35. huomauttaa, että yksinhuoltajia ei pidä asettaa palveluiden ja etuuksien maksamisen osalta huonompaan asemaan kuin pariskuntia, joilla on lapsia;

36. kehottaa jäsenvaltiota kehittämään lasten köyhyyden vähentämiseksi ja torjumiseksi eriytettyyn lähestymistapaan perustuvia kansallisia strategioita siten, että otetaan huomioon köyhyystason vaihtelut, jotka liittyvät alueeseen ja lasten ikään;

37. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki lapset ja perheet, mukaan lukien köyhyydestä ja yhteiskunnallisesta syrjäytymisestä kärsivät lapset ja perheet, voivat käyttää korkealaatuisia sosiaalihuollon palveluita, joiden yhteydessä ymmärretään selvästi köyhyyden vaikutus perheisiin, mukaan lukien lasten hyväksikäytön ja pahoinpitelyn lisääntyneet riskit ja niiden vaikutukset;

Yhteiskunnallista osallisuutta edistäviä työmarkkinoita tukeva työllisyyspolitiikka

38. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan työssä käyminen on paras keino köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen välttämiseksi, mutta että se ei aina takaa niiden välttämistä, sillä virallisten tilastojen mukaan 8 prosenttia unionin työssäkäyvistä elää köyhyysriskirajalla; kehottaa tästä syystä komissiota ja jäsenvaltioita panemaan direktiivin 2000/78/EY tehokkaasti täytäntöön;

39. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tehokkaammin yhteisön voimassa olevaa lainsäädäntöä työllisyyden ja sosiaaliasioiden osalta;

40. huomauttaa, että unionissa on 20 miljoonaa köyhyydestä kärsivää työssäkäyjää, joista suurin osa on naisia, joten 6 prosentilla koko väestöstä ja 36 prosentilla työväestöstä on riski ajautua työtätekevien köyhyyteen; vaatii jäsenvaltioita sopimaan minimipalkkaa koskevasta lainsäädännöstä aktiivisen osallisuuden erottamattomana osana;

41. korostaa, että osa-aikaisen työn osuus unionissa on naisilla 31 prosenttia ja miehillä 7,4 prosenttia; korostaa, että naisten osa-aikainen työ on usein vain mitätöntä ja marginaalista osa-aikatyötä, josta maksetaan pieni korvaus ja joka tarjoaa riittämättömän sosiaaliturvan; huomauttaa, että naisilla on näin ollen suurempi riski ajautua köyhyyteen, etenkin vanhuudessa, koska osa-aikaisesta työstä maksettavat eläkkeet eivät usein riitä itsenäiseen elämään;

42. katsoo, että aktiivisen osallisuuden mahdollistamiseksi työmarkkinoilla on toteutettava heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä koskevia erityisiä toimenpiteitä,

i) tukemalla henkilökohtaista kehitystä opetuksen, koulutuksen ja elinikäisen oppimisen, atk-taitojen hankkimisen ja arvioinnin avulla sekä perheiden vakauden, sosiaalisen integraation ja osallisuuden kautta ennen työllistymistä niin, että tunnustetaan yksilön merkittävä oma vastuu yhteiskuntaan integroitumisessa ja kannustetaan siihen;

ii) tarjoamalla mahdollisimman tehokas tietojen saanti ja yksilöllinen tie varmaan ja vakaaseen ja korkeaa osaamista vaativaan työhön kunkin tarpeiden ja kykyjen mukaan; poistamalla esteet, jotka estävät ihmisten paluuta työmarkkinoille niin, että kiinnitetään erityistä huomiota yhden vanhemman perheisiin, ja tuetaan vähittäistä eläkkeelle jääntä iäkkäiden ihmisten tulojen lisäämiseksi ja heidän köyhyytensä estämiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

iii) toteuttamalla tukitoimia työllisyyden ja työmarkkinoilla pysymisen tukemiseksi (esimerkiksi työssä taapahtuvan koulutuksen ja elinikäisen oppimisen avulla); kehittämällä yrittäjyyttä ja työmalleja, joiden avulla syrjäytyneet voivat päästä työhön tai työmarkkinoille ja joiden avulla sovitetaan yhteen työllisyys ja sosiaalisesti huonomman aseman käsittelyyn liittyvät toimet (esim. asunnottomuus, hoitovelvollisuudet tai terveysongelmat);

iv) seuraamalla eläkeikäisten ihmisten siirtymistä pois työelämästä vapautuvien työpaikkojen osalta:

43. katsoo, että työnteon kannattavuutta edistävässä politiikassa olisi käsiteltävä alipalkkaisuutta sekä alhaisten palkkojen ja palkattomuuden kierrettä työmarkkinoiden alemmilla tasoilla, joilla yksilöt ajalehtivät turvattomien, huonosti palkattujen, huonolaatuisten, heikosti tuottavien työpaikkojen ja työttömyyden ja/tai toimettomuuden välillä; korostaa, että työttömyyteen liittyvää joustavuuden tarvetta sekä sosiaalietuuksia olisi käsiteltävä ensisijaisina seikkoina; katsoo, että sosiaaliturvajärjestelmien olisi aktiivisesti motivoitava ihmisiä etsimään uusia työmahdollisuuksia ja rohkaistava samalla muutokseen pienentämällä tulotason alenemista ja tarjoamalla koulutusmahdollisuuksia; kehottaa poliittisia päätöksentekijöitä hyödyntämään joustoturvan käsitettä työnteon kannattavuutta edistävissä politiikassaan;

44. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen "aktivoivaa politiikkaa", joka perustuu edunsaajien kannalta liian rajalliseen valinnaisuuteen ja ehdollistaviin sääntöihin ja pakottaa ihmiset huonolaatuisiin töihin, jotka eivät takaa kunnollista elintasoja;

45. ehdottaa, että yksityishenkilöiden henkilökohtaisen vastuun ja sosiaaliavun tarjoamisen välille löydetään tasapainoinen suhde, jotta kaikki voivat elää ihmisarvoista elämää ja osallistua yhteiskunnan toimintaan;

46. korostaa neuvoston kantaa, jonka mukaan aktiivisella työmarkkinapolitiikalla olisi edistettävä "hyvää työtä" ja yhteiskunnallista liikkuvuutta ja tarjottava perusta säännönmukaiseen, kannattavaan työllisyyteen ja asianmukaiseen sosiaaliseen suojeluun sekä ihmisarvoisiin työoloihin ja palkkaukseen;

47. korostaa sosiaalitalouden, sosiaaliyritysten, voittoa tavoittelemattoman sektorin ja julkisen työvoimasektorin mahdollisuuksia luoda tuettuja työllistymismahdollisuuksia ja tarjota työympäristöjä heikossa asemassa oleville ryhmille, ja korostaa, että jäsenvaltioiden ja yhteisön politiikan (Euroopan sosiaalirahaston, alue- ja koheesiorahastojen jne.) pitääkin tutkia ja tukea parhaalla mahdollisella tavalla kyseisiä mahdollisuuksia;

48. yhtyy komission näkemykseen siitä, että aktiivisen osallisuuden politiikan on tarjottava toimeentulotukea ja tukitoimia henkilöille, jotka eivät erilaisten syiden (kuten esimerkiksi vakavan vammaisuuden, iän tai työkyvyttömyyden, pitkäaikaisen tai sukupolvelta toiselle siirtyvän köyhyyden ja/tai syrjinnän, perhe- tai hoitovelvollisuuksien taakan tai paikallisen alueen köyhyyden) takia voi tehdä työtä, jotta köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen voidaan torjua ja jotta tällaiset henkilöt voivat elää ihmisarvoista elämää ja osallistua yhteiskunnan toimintaan;

49. kehottaa jäsenvaltioita vähentämään vähän ansaitseviin ja myös keskituloisiin kohdistuvia verotuksellisia paineita, jotta työntekijöiden joutuminen köyhyyssloukkuihin voidaan välttää ja jotta pimeän työvoiman käyttö voidaan estää;

50. kiinnittää huomion Euroopassa tapahtuviin yhteiskunnallisiin muutoksiin, jotka muuttavat kotitalouksien sosiaalista rakennetta; kehottaa ottamaan kyseiset muutokset huomioon, jotta voitaisiin poistaa tekijät, jotka estävät avoliitossa ja yhdessä elävien pariskuntien työttömien osapuolten työelämään pääsyä;

51. katsoo, että sosiaalitalouden ja sosiaaliyritysten on tarjottava asianmukaiset työolosuhteet ja asianmukainen korvaus ja että niiden on myös edistettävä sukupuolten välistä tasa-arvoa ja syrjinnän vastaista politiikkaa (kuten esimerkiksi sukupuolten välisten palkkauserojen kaventamista, työehtosopimusten ja vähimmäispalkkojen noudattamista ja yhdenvertaista kohtelua);

52. ottaa huomioon, että korkeakoulutukseen osallistumista lisäävistä myönteisistä toimista huolimatta jäsenvaltioita pitäisi rohkaista ylläpitämään ja ottamaan käyttöön työhön perustuvia oppisopimuskoulutusohjelmia; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään työharjoittelua koskevaa yhdenmukaista politiikkaa, jolla tarjotaan vähimmäistakuut ja asianmukainen korvaus, ja kehottaa lisäksi torjumaan nykyistä suuntausta, jossa työpaikat naamioidaan palkattomaksi työharjoitteluksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

53. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään unionin kaikissa koulutusjärjestelmissä yhdenmukaisen menettelyn liittyen ammatilliseen suuntautumisprosessiin käyttäen pohjana samanlaisia koulutusmalleja, joiden avulla voidaan mahdollistaa nuorten pääsy koulutukseen heidän valitsemillaan työhön suuntautuvilla aloilla heidän urakehityksensä puitteissa; korostaa, että koulutusjärjestelmien tulee perustua tutkintojen ja ammatillisten todistusten vastavuoroiseen tunnustamiseen ja sen tulisi käsittää myös kieltenopetus yhteisön sisäisten viestintäongelmien poistamiseksi; katsoo, että uudelleen koulutuksessa on saavutettava tasapaino henkisen ja ammatillisen hyvinvoinnin välillä niin, ettei ammatillista uudelleen koulutusta pidetä ammatillisen kehityksen haittana tai esteenä;

54. korostaa tarvetta edistää nuorten, vanhojen ja maahanmuuttajien aktiivista osallistumista kaikissa osallistavien työmarkkinoiden luomiseen tähtäävissä toimissa; kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan kiireellisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan taistella pimeää työvoimaa, lasten pakkotyötä ja työntekijöiden väärinkäyttöä vastaan, ja poistamaan harhaanjohtavan sekaannuksen taloudellisista syistä tapahtuvan maahanmuuton ja turvapaikanhaun välillä sekä sekaannuksen näiden ja laittoman maahanmuuton välillä; kehottaa jäsenvaltioita antamaan lainsäädäntöä, jotta värvääjät eivät voi käyttää hyväkseen heikossa asemassa olevia työntekijöitä, ja kehottaa niitä allekirjoittamaan ja ratifioimaan YK:n yleissopimuksen kaikkien siirtolaistyöläisten ja heidän perheidensä oikeuksista;

Laadukkaiden palvelujen tarjoaminen ja niiden saatavuuden varmistaminen heikossa asemassa oleville ja huono-osaisille

55. panee tyytyväisenä merkille komission näkemyksen, jonka mukaan lakisääteisten ja täydentävien sosiaaliturvajärjestelmien, terveyspalvelujen ja yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen on oltava ennaltaehkäiseviä ja yhteiskunnan koheesiota luovia, edistettävä yhteiskunnallista osallisuutta ja turvattava perusoikeudet; korostaa tarvetta varmistaa korkealaatuinen, helposti saatavissa oleva ja kohtuuhintainen ja pitkäaikainen hoito sitä tarvitseville ja tarvetta tukea kyseistä hoitoa tarjoavia tahoja; kehottaa jäsenvaltioita tunnistamaan ja käsittelemään ongelmat, jotka kohdistuvat huoltajiin, jotka joutuvat usein jäämään työmarkkinoiden ulkopuolelle;

56. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan kaikilla yleishyödyllisillä palveluilla, mukaan lukien verkostoaloilla, kuten liikenteellä, televiestinnällä, energialla ja muilla julkisilla palveluilla ja rahoituspalveluilla, pitäisi olla tärkeä rooli yhteiskunnallisen ja alueellisen koheesion turvaamisessa ja että niiden pitäisi edistää aktiivista osallisuutta;

57. painottaa, että tavaroiden ja palveluiden saatavuuden pitäisi olla unionin jokaisen kansalaisen oikeus, ja kannattaa siksi komission ehdotusta horisontaaliseksi direktiiviksi, jolla täydennetään direktiiviä 2000/78/EY ja joka kattaa kaikenlaisen syrjinnän Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13 artiklassa mainittujen syiden perusteella, ja katsoo, että sen pitäisi auttaa vastustamaan syrjintää työn ulkopuolisilla elämän aloilla ottaen huomioon vammaisuuteen, ikään, uskontoon tai vakaumukseen tai seksuaaliseen suuntautumiseen liittyvä syrjintä; katsoo samalla, että tulisi saavuttaa lisää edistystä yhteisön nykyisten syrjinnän vastaisten direktiivien täytäntöönpanossa;

58. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan sosiaalisia maksuluokkia haavoittuvassa asemassa oleville esimerkiksi liittyen energiaan, julkiseen liikenteeseen ja mikrolainojen saantiin aktiivisen osallisuuden edistämiseksi, ja kehottaa harkitsemaan ilmaista terveydenhoitoa ja koulutusta taloudellisista ongelmista kärsiville;

59. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään yleispalveluvelvoitteita (kuten esimerkiksi televiestintä- ja postipalveluita), jotta keskeisten palveluiden saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta voidaan vahvistaa ja jotta julkisten palveluiden kohdennetuissa velvoitteissa voidaan ottaa paremmin huomioon huonossa ja heikossa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien tarpeet;

60. kehottaa neuvostoa sopimaan EU:n laajuudesta sitoutumisesta asunnottomuuden poistamiseksi vuoteen 2015 mennessä ja kehottaa jäsenvaltioita kehittämään integroitua politiikkaa, jolla varmistetaan laadukas ja kohtuuhintainen asuminen kaikille; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan "häätäsuunnitelmia" talven varalle osana laajempaa asunnottomuusstrategiaa sekä perustamaan virastoja, joiden tehtävänä on tarjota asuntoja syrjinnästä kärsiville ryhmille; ehdottaa asunnottomuuden ja huonojen asuinolojen yleisyyttä koskevan vertailukelpoisen tiedon keräämistä; kehottaa komissiota laatimaan asunnottomuutta koskevan EU:n yhteisen määritelmän ja julkaisemaan vuosittaiset selvitykset jäsenvaltioissa toteutetuista toimista ja saavutetuista kehityksestä asunnottomuuden ratkaisemiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

61. kehottaa jäsenvaltioita vähentämään lapsiköyhyyttä 50 prosentilla vuoteen 2012 mennessä ja kehottaa käyttämään vähennyksen mittaamiseen indikaattoreita, jotka eivät liity ainoastaan talouteen, ensimmäisenä askeleena lapsiköyhyyden poistamiseksi unionista, ja kehottaa osoittamaan riittävästä varoja tämän tavoitteen saavuttamiseen; katsoo, että tämän vähennyksen mittaamiseen käytettävissä indikaattoreissa olisi otettava erityisesti huomioon äärimmäisessä köyhyydessä elävien perheiden lapset;
62. korostaa, että on tärkeää edistää sellaisia integroituja palveluja, joissa otetaan huomioon köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen monimuotoisuus ja käsitellään esim. yhteyttä köyhyyden ja asunnottomuuden välillä ja samalla tavoin väkivaltaa, terveyttä ja mielenterveyttä, koulutustasoa, yhteiskunnallista ja yhteisöllistä integraatiota, informaatioteknologian ja infrastruktuurin saavuttamattomuutta ja ”digitaalisen kuilun” syvenemistä;
63. kehottaa jäsenvaltioita omaksumaan lähestymistavan, jonka mukaan terveys otetaan huomioon kaikessa politiikassa, ja kehittämään integroitua sosiaali- ja terveydenhuoltopolitiikkaa terveydenhuollon tarjontaan sekä ennaltaehkäisyyn ja terveydelliseen tilanteeseen liittyvän eriarvoisuuden ehkäisemiseksi etenkin heikossa asemassa olevien tai kaikkein vaikeimmin saavutettavien ryhmien osalta;
64. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään vapaaehtoistoimintaa ja auttamaan sellaisten ihmisten yhteiskunnallista osallisuutta, jotka ovat etäännyneet työmarkkinoista tai jotka eivät enää vaikuta työmarkkinoilla;
65. panee tyytyväisenä merkille komission keskittymisen palveluiden parempaan saatavuuteen (käyttömahdollisuudet ja kohtuuhintaisuus ja parempaan laatuun (käyttäjien osallistuminen, seuranta, toiminnan arviointi, hyvät työolot, tasa-arvoa noudattava työhönotto ja palvelutarjonta, palveluiden koordinointi ja integrointi ja riittävä fyysinen infrastruktuuri);
66. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan julkisten palveluiden koordinoitua ja etenkin lapsille ja aikuisille suunnattujen palveluiden välisiä yhteyksiä; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön vanhempien tukiohjelmia sellaisilla aloilla, joilla köyhyys johtaa tiedonpuutteeseen liittyen lasten kasvatukseen, ja kehottaa takaamaan riittävät varat lapsille tarkoitetuille auttaville puhelimille; korostaa, että lasten ja perheiden julkisten palveluiden yhteydessä on taattava, että on olemassa oikeat rakenteet, kannustimet, suoritumista ohjaavat järjestelmät, rahoitusvälineet ja työntekijät, että ensimmäisen vaiheen työntekijöillä on oikeanlainen ammattitaito, tieto ja luottamus niin, että se voi auttaa ennaltaehkäisyä ja aikaisten toimien parantamisessa ja että kaikki palvelut vastaavat käyttäjien ja erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien perheiden tarpeisiin;
67. kehottaa jäsenvaltiota kiinnittämään entistä suurempaa huomiota siihen tosiseikkaan, että leikkaukset, jotka kohdistuvat tiettyihin palveluihin, kuten esimerkiksi ruokarahaan, ilmaisiin koulumateriaaleihin ja koulukuljetuksiin sekä keskeisiin vapaa-ajan toimintoihin ja koulusta riippumattomiin oppimahdollisuuksiin, voivat johtaa suoraan sosiaaliseen syrjäytymiseen ja etenkin heikommassa asemassa olevien lasten sosiaaliseen syrjäytymiseen; korostaa, että jäsenvaltioiden on taattava tasavertaiset mahdollisuudet kaikkien lasten integroimiseksi koululiikuntaa koskevan aktiivisen politiikan ja tietoteknologian saatavuuden avulla; kehottaa komissiota sisällyttämään lapsille suunnatut palvelut, kuten esimerkiksi lastenhoidon, koulukuljetukset ja kouluateriat, yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin;
68. panee tyytyväisenä merkille vammaisten pääsyn pois laitoshoidosta, mutta huomauttaa, että se edellyttää tukea kattaville yhteisöpohjaisille ja korkealaatuksille tuki- ja hoitopalveluille, jotka edistävät itsenäistä elämää, oikeutta henkilökohtaiseen avustajaan, omien rahojen itsenäistä hallintaa sekä täysipainoista osallistumista yhteiskunnalliseen elämään;
69. korostaa, että jäsenvaltioiden on edistettävä kattavien paikallisten, alueellisten ja kansallisten ikään-tymisstrategioiden kehittämistä;
70. uskoo, että toimia on lisättävä jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla perheväkivallan sekä lasten ja vanhusten hyväksikäytön tunnistamiseksi, tutkimiseksi ja kitkemiseksi;
71. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään entistä rakentavamman lähestymistavan huumausainepolitiikkaan painottaen rikosoikeudellisten seuraamusten sijaan valistusta ja riippuvuuden hoitoa;
72. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan etusijalle julkisen terveydenhuollon toimet, joilla pyritään torjumaan suoraan eriarvoisuutta, joka liittyy terveyteen ja terveyspalveluiden saatavuuteen useiden etnisten vähemmistöjen osalta;

Torstai 9. lokakuuta 2008

73. toteaa, että alkoholin ja huumeiden väärinkäyttö voi johtaa kaikissa jäsenvaltioissa rikollisuuteen, työttömyyteen ja yhteiskunnalliseen syrjäytymiseen; ei siksi hyväksy sitä, että monille henkilöille tällaisen hoidon ja neuvonnan saanti on mahdollista ainoastaan vankilajärjestelmän kautta;

74. korostaa, että vammaisia on monenlaisia, kuten liikuntarajoitteiset, näkövammaiset, kuulovammaiset, mielenterveysongelmista kärsivät, kroonisesti sairaat ja oppimisvaikeuksista kärsivät ihmiset; korostaa, että monivammaisilla on erityisiä ongelmia samoin kuin moninkertaisesta syrjinnästä kärsivillä henkilöillä;

75. pyytää estämään mielenterveysongelmista kärsivien ja oppimisvaikeuksista kärsivien ihmisten leimautumisen, edistämään mielenterveyttä ja hyvinvointia, ehkäisemään mielenterveysongelmia sekä lisäämään hoitoon myönnettäviä varoja;

76. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön ihmiskaupan ja syrjinnän vastaista lainsäädäntöä ja erityisesti allekirjoittamaan, ratifioimaan ja panemaan täytäntöön Euroopan neuvoston yleissopimuksen toimista ihmiskaupan vastustamiseksi;

77. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita takaamaan ihmisoikeuksiin perustuvan, pakolaisten oikeusasemaa koskevan YK:n yleissopimuksen ja muun asiaan kuuluvan ihmisoikeuslainsäädännön mukaisen turvapaikkapolitiikan ja samalla pyrkimään lopettamaan turvapaikanhakijoiden riippuvuuden sosiaalivastuksista sallimalla heidän tehdä työtä sekä harkitsemaan uusien laillisten maahanmuuttoreittien kehittämistä;

Politiikan koordinoinnin parantaminen ja kaikkien alan toimijoiden osallistuminen

78. pahoittelee sitä, ettei sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevassa komission yhteisessä kertomuksessa vuodelta 2008 korosteta riittävästi köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen poistamista;

79. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan aktiivisen osallisuuden lähestymistavan on edistettävä integroitua täytäntöönpanoa EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla sekä alueellisella ja paikallisella tasolla sisällyttäen toimintaan kaikki asianomaiset toimijat (työmarkkinaosapuolet, kansalaisjärjestöt, paikalliset ja alueelliset viranomaiset jne.) ja tarjottava myös heikossa asemassa oleville ihmisille mahdollisuus aktiiviseen osallistumiseen strategioiden kehittämisessä, hallinnassa, toteuttamisessa ja arvioinnissa;

80. painottaa, että Euroopan tasolla tarvitaan yhtenäisiä toimenpiteitä kaikenlaisten vähemmistöihin, vammaisiin ja vanhuksiin kohdistuvien väärinkäytösten estämiseksi ja rankaisemiseksi luotaessa eri aloja koskevia konkreettisia toimia, joiden avulla voidaan vähentää kyseisten yhteiskuntaryhmien haavoittuvaisuutta, myös aineellisten näkökohtien osalta;

81. kehottaa neuvostoa ja komissiota tehostamaan strategiaa köyhyyden poistamiseksi ja yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi Euroopan sosiaalisessa toimintaohjelmassa vuoksiksi 2008–2012; vaatii sosiaalista suojelua ja yhteiskunnallista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän seuraavan kierroksen puitteissa selvempää sitoutumista uuteen, dynaamiseen ja tehokkaaseen yhteisön strategiaan, jossa asetettaisiin mielekkäitä tavoitteita ja luotaisiin tehokkaita välineitä ja seuranta köyhyyden, sosiaalisen syrjäytymisen ja eriarvoisuuden torjumiseksi; kehottaa neuvostoa ja komissiota torjumaan eri koordinoitiprosesseihin liittyviä ongelmia (Lissabonin strategia, EU:n kestävä kehityksen strategia, avoin koordinoitimenetely sosiaalisen osallisuuden ja sosiaaliturvan alalla), jotta saataisiin aikaan selvä sitoumus köyhyyden poistamiseen ja jotta voitaisiin edistää sosiaalisen osallisuuden ottamista huomioon kaikilla näillä politiikan aloilla;

82. pyytää komissiota, sosiaalisen suojelun komiteaa ja jäsenvaltioita asettamaan erityiset sukupuolten välisen tasa-arvon tavoitteet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, mukaan lukien toimintaohjelma niiden naisryhmien tukemiseksi, joilla on suurempi köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riski, kuten muiden kuin perinteisten ja yksinhuoltajaperheiden, siirtolaisnaisten, pakolaisnaisten ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten, iäkkäämpien naisten ja vammaisten naisten, tukemiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

83. rohkaisee työmarkkinaosapuolia jatkamaan toimia, jotka ne ovat aiemmin käynnistäneet Joint Social Partner Analysis -tutkimuksen ja vuosien 2006–2008 työohjelmien yhteydessä heikossa asemassa olevien ihmisten integroimiseksi työmarkkinoille; katsoo, että toisaalta työmarkkinaosapuolien työmarkkinoihin liittyviä toimia on hallinnoitava aiempaa tehokkaammin ja toisaalta yhteiskunnalliseen osallisuuteen liittyvää yhteiskunnallista vuoropuhelua (kansalaisjärjestöt jne.) on myös laajennettava koskemaan myös muita alueita kuin vain työllisyyttä;

84. tukee komission näkemystä, jonka mukaan suosituksen 92/441/ETY ja sosiaalista suojelua ja yhteiskunnallista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän tarkistamisen osalta käytössä pitäisi olla asianmukaisia indikaattoreita (esimerkiksi tilastollista tietoa keskimääräisistä käytettävissä olevista tuloista, kotitalouksien kulutuksesta, hintatasoista, vähimmäispalkoista, vähimmäistoimeetulo-ohjelmista ja niihin liittyvistä eduista); katsoo, että sosiaalista osallisuutta koskevien strategioiden toteutuksen seuraamisen ja arvioinnin sekä jäsenvaltioiden edistymistä käsittelevien kertomusten tulisi osoittaa, kunnioitetaanko perusoikeutta riittäviin varoihin ja sosiaaliseen tukeen, joiden avulla ihmiset voivat elää arvokkaasti, myös alueellisella tasolla;

85. pitää myönteisenä komission tiedonantoa ”Uudistettu sitoumus sosiaaliseen Eurooppaan: sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän vahvistaminen” (KOM(2008)0418), jossa ehdotetaan sosiaalisen avoimeen koordinoitimenetelmän vahvistamista parantamalla sen näkyvyyttä ja työmenetelmiä ja vahvistamalla sen yhteyksiä muihin politiikan aloihin; pitää erityisen myönteisenä komission ehdotuksia sellaisten tavoitteiden asettamisesta, jotka koskevat köyhyyden poistamista (yleisesti sekä lapsiköyhyyden, työssäkäyvien köyhyyden ja pitkäaikaisen jatkuvan köyhyyden poistamista), ja sen ehdotuksia eläkkeiden takaamasta vähimmäistulotasosta ja terveydenhoitopalvelujen saatavuudesta ja laadusta (lapsikuolleisuuden vähentäminen, terveydentilan parantaminen ja odotettavissa olevan eliniän piteneminen jne.);

86. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään tehokkaisiin toimenpiteisiin lastenhoitopalveluita koskevien Barcelonan tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään laatimaan suosituksia siitä, miten vastata hoitopalveluiden tarpeeseen unionissa (erityisesti lastenhoidon sekä muiden huollettavien hoidon järjestäminen ja rahoittaminen), ja kehottaa asettamaan tarkkoja tavoitteita pyrkimyksenä tarjota lastenhoitopalveluita 90 prosentille lapsista syntymästä aina kouluikään saakka koko unionissa sekä riittävästi hoitopalveluita muille huollettaville vuoteen 2015 mennessä; korostaa, että kaikkien palveluiden tulisi olla hintojen kohtuullisuutta, saatavuutta ja hyvää laatua koskevien kriteerien mukaisia, jotta lasten kasvataminen ja huollettavien hoitaminen ei enää muodostaisi erityistä naisten ”köyhyysriskiä”;

87. korostaa, että kauimpana työmarkkinoista olevien tulisi hyötyä enemmän yhteisön ohjelmista, kuten Euroopan sosiaalirahastosta ja Equal-aloitteesta; kehottaa komissiota arvioimaan rakennerahastojen panosta avoimen koordinoitimenetelmän tavoitteiden saavuttamisessa sosiaalista osallisuutta koskevien indikaattoreiden perusteella ja kehottaa kannustamaan uuden Euroopan sosiaalirahastoa koskevan asetuksen säännösten soveltamista ja käyttämään Progress-rahoitusta aktiivista osallisuutta tukeviin toimiin; kehottaa myös tutkimaan mahdollisuutta erottaa Euroopan sosiaalirahaston varoja tai määrittää erityinen budjetti tätä alaa koskevalle yhteisön aloitteelle; uskoo tämän edistävän myös köyhyyden torjunnan hyviä käytäntöjä koskevan verkoston luomista ja jäsenvaltioiden välistä kokemusten vaihtoa;

88. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuoden puitteissa toteutettaviin tehokkaisiin toimiin, mikä merkitsisi huomattavaa edistysaskelta kohti köyhyyden torjumisen pitkän aikavälin tavoitetta;

89. kehottaa komissiota tukemaan lasten mielekästä ja turvallista osallistumista kaikkiin heitä koskeviin asioihin ja takaamaan kaikille lapsille tasavertaiset osallistumismahdollisuudet;

*

* *

90. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja sosiaalisen suojelun komitealle.